

Odperto pismo slovenskim ribičem

Spoštovani ribiški tovariši,

s svojim pisanjem želim opozoriti vse člane, ki na letnih občnih zborih – skupščinah vaših RD dajete navodila in zadolžitve svojim delegatom na skupščini RZS, na nekaj stvari, za katere menim, da naši dejavnosti ne zagotavljajo jasne perspektivne in stabilne prihodnosti, ki si jo ribiči želimo in jo tudi potrebujemo.

Porečete: »Kdo pa si ti, ki bi nam solil pamet?« Sem član z več kot šestdesetletno aktivnostjo v naši ribiški organizaciji. Predvsem pa sem športni ribič in se veliko srečujem z ribiškimi sotovariši po vsej deželi. V njihovi družbi nemalokrat slišim veliko izrečene nejevolje, ki se največkrat nanaša na vodenje naše krovne organizacije, ki jo sicer nedvomno potrebujemo, če želimo, da bo naša organizirana dejavnost v slovenskem prostoru priznana, cenjena in spoštovana. Izraženo nezadovoljstvo pa je mogoče razumeti kot reakcijo na trenutno stanje in potrjuje dejstvo, da nam ribičem pač ni vseeno, kakšno mesto zavzemamo v slovenski družbi in kakšna bo naša ribiška zapuščina našim zanamcem.

Včasih je treba reči bobu bob in stvari skladno z možnostmi postaviti na pravo mesto, če se izkaže to kot potrebno. To je tudi naša pravica, ker naša RZS deluje in živi v glavnem z zbranim denarjem svojih članov. Naša krovna organizacija je nepridobitno društvo, zato ne more biti nikakršen d.o.o., neodvisno podjetje z ustvarjenim dobičkom, temveč je odgovorna svojim članom, ki jo vzdržujejo. Tudi njen predsednik ne more biti nekdo, ki bi se za desetletja zasidral na svoji funkciji, ki naj bi bila častna, pa jo ribiči kljub temu plačujemo. Ribiči imamo zato statut RZS, ki nas mora pred vsem tem varovati. Na seji skupščine RZS vedno lahko naložimo upravnemu odboru, da do naslednje skupščine pripravi ustrezno novelo, ki pa jo bomo pred dvigom rok skrbno proučili, da nas ne bi po nepotrebem bolela glava do naslednjih volitev. V tem času namreč lahko veliko izgubimo. Tudi finančno.

Najbrž pa bo potreben takojšen prepričanje že kar v Pravilniku o kandidacijskem postopku. Letos je namreč volilno leto in kot smo lahko prebrali na spletni strani RZS, se je 10. februarja iztekel rok za vlogo kandidatur. Volilna skupščina naj bi bila konec marca, ribiči pa sploh ne vemo, kdo so predsedniški kandidati in koliko jih je! V preteklosti je bila je praksa, da so v Ribiču predstavili svoje programe, s katerimi so pridobivali naklonjenost in zaupanje ribičev, tokrat pa nič! Bodo predsedniški kandidati o svoji primernosti znova prepričevali delegate kar na volilni skupščini, kamor bi le-ti morali priti z natančnimi navodili svojih baz? Letni občni zbori, kjer bi RD lahko razpravljale o primernosti posameznih kandidatov in njihovih programov, so namreč že zdavnaj mimo, zato se mi postavlja vprašanje, na osnovi česa bodo delegati sploh lahko volili. Je mogoče nekje v ozadju že vse dogovorjeno in določeno, volitve same pa samo kozmetična farsa za ribiško javnost? Resnično upam, da ni tako. Pravilnik pa očitno potrebuje prenovo, da bomo ribiči o kandidatih in njihovih programih pravočasno obveščeni, da bomo o njih lahko razpravljali in tudi zadolžili svoje delegate, za koga in za kaj bodo dvigali roke na skupščini.

Volili bomo torej novega predsednika RZS (in njegovo ekipo), ali pa se odločali za »novega starega«, v kolikor ne bo nikogar, ki bi bil pripravljen prevzeti predsedniško funkcijo z jasnimi cilji, da v najkrajšem času popelje slovensko ribičijo iz nam nenaklonjenih tokov, ki z obdavčitvami ubijajo sadove našega dolgoletnega, vztrajnega in zanesenjaškega dela. Zaradi takih in podobnih problemov slovenski ribiči potrebujemo na čelu krovne organizacije trdnega človeka z jasno vizijo, ki mu bomo lahko zaupali. Žal aktualni predsednik RZS mnogih od nas z dosedaj

opravljenim delom v svojem štiriletnem mandatnem obdobju v to ni prepričal. Zato morda ni odveč mimogrede opozoriti na dejstvo, da nam ni nujno izvoliti nobenega predsedniškega kandidata – tudi če je edini! – če menimo, da ni vreden našega zaupanja. Bomo pač ponovili postopek in poiskali novo ponudbo.

Kot že povedano, v zadnjih letih naše RD hudo bremenijo davki – koncesnine, ki nam jih je država naložila kot »plačilo«, ker upravljamo z njenim! ribjim življem.

Marsikatera RD se bori za obstoj, predsednik s sodelavci pa davka ni uspel niti malo znižati, kaj šele odpraviti. Kaže, da državi ne zna primerno predstaviti naše naravovarstvene vloge, ene od naših temeljnih dejavnosti, ali pa se premalo zaveda resnosti zgoraj zapisanega. Ribiči smo namreč vedno prvi, ki ob primeru zastrupitve voda pokličemo ustrezne institucije in z njimi sodelujemo z namenom zaščite ribjega življa in odkrivanja krivcev teh nečednih dejanj. Za državo upravljamo z njenim! ribjim življem, pri čemer posebno pozornost namenjamo domorodnim in ogroženim vrstam rib. Namesto, da bi bili za svoje delo nagrajani s kakšnim bruseljskim evrom in bi s tem lažje pokrili stroške svojega delovanja, smo od države le z davkom tepeni. Prav tako je bil predsednik s svojo ekipo popolnoma neuspešen pri zaščiti naših domorodnih vrst rib pred plenilskimi ribojedimi pticami, poleg tega pa ni uspel iztržiti nobenih, kaj šele primernih odškodnin za pokritje stroškov sanacijskih vlaganj. Pričakovali bi, da bo vsaj v omenjenih dveh primerih uporabil kakšnega asa iz svoje pravniške izobrazbe, ki jo večkrat omeni, pa kaže, da se bo z ribiškim pravom raje ukvarjala najeta odvetniška pisarna. Na področju tekmovalnega ribolova še vedno ni zaživela zelo pomembna sponzorsko marketinška dejavnost in s tem pridobivanje prepotrebni finančnih sredstev, kot to uspešno počno nekatere športne zveze in si s tem izdatno izboljšujejo pogoje za uspešnejše delo.

Saj ni res, pa je, bi lahko rekli ob največjem slovenskem zgodovinskem dosežku na tekmovalnem področju – osvojitvi naslova svetovnega prvaka v članski konkurenci v lovu rib s plovcem, kar je uspelo našemu vrhunskemu tekmovalcu Jerneju Ambrožiču na SP v Bolgariji. Na ta véliki in morda celo neponovljiv trenutek smo Slovenci čakali celih 63 let! Predsednik RZS je prek spletne strani Ambrožiču sicer čestital, zaman pa smo pričakovali svečan sprejem v velikem slogu na državni ravni, kot je sicer običajno ob osvojitvi takega naziva. Mislim, da so si Jernej in ostali reprezentanti to zaslužili, se vam ne zdi? Precej časa po dogodku je predsednik RZS v zbrani družbi uspešnih slovenskih ribiških tekmovalcev v prostorih RD Šempeter Ambrožiču celo osebno čestital, zamudil pa je priložnost odmevne predstavitve naše tekmovalne dejavnosti najširši slovenski javnosti, in to na ravni, dostojni naslova svetovnega prvaka. Očitno predsednik za tovrstne stvari nima občutka. Kakšno priložnost je ob takšni ravnodušnosti izgubil slovenski tekmovalni ribolov, pa prepuščam vaši presoji.

Ni odveč tudi opozorilo, kaj vse se lahko skriva v spremembah posameznih internih aktov RZS, s čemer se je predsednik s svojo pravno komisijo v iztekajočem se mandatu kar precej ukvarjal, skupščina pa jih je sprejela mogoče le nekoliko preveč »z levo roko.« Ena takih potez je bila prenova Pravilnika o računovodstvu in finančno materialnem poslovanju RZS, iz katerega so prenovitelji odstranili vse člene, ki so kakor koli omejevali odločanje predsednika glede upravljanja s finančnimi sredstvi RZS. Povečane pristojnosti predsednika je zaznati tudi v drugih prenovljenih internih aktih RZS. Kaj torej lahko pričakujemo v prihodnosti, če se bomo na volitvah odločili za nadaljevanje takšnega načina vodenja krovne organizacije? Bo to še demokracija, če pa že sedaj daje slutiti avtokracijo?

Naše ribištvo potrebuje dobro strategijo in dobro vizijo z dobrimi vizionarji.

Previdnost in skrbna presoja pri dviganju rok pa itak ni nikoli odveč. Pa brez zamere.

Jože Šmejč